

pel? Ca. 4.000 kr. netto mere om måneden. Det er dog værd at tage med. Det er penge, der giver pensionisten med den private opsparing en stor økonomisk frihed, og det er det bærende element i pensionsopsparingen. Folk sparer op, fordi de vil bevare deres levestandard, ikke fordi de spekulerer i skattebesparelser. Beskatningen er en vigtig, men ikke den væsentligste faktor ved pensionsopsparing.

De faktiske forhold viser, at befolkningen har tillid til, at det kan betale sig at spare op til alderdommen. Befolkningen sparer op til en pensionisttilværelse, som giver dem en økonomisk frihed til at indrette deres liv, som de ønsker og formår. Det skal vi politikere respektere. Samtidig skal vi som politikere sørge for, at mennesker, der gennem deres arbejdsliv ikke har haft mulighed for at foretage pensionsopsparing, bliver stillet, så også deres økonomiske rammer for en pensionisttilværelse bliver rimelige.

Det er regeringens holdning, at man skal erkende, at nogle pensionister har behov for ydelser ud over folkepensionens grundbeløb. Pensionister, som selv har mulighed for at opfylde deres behov, har ikke brug for, at det offentlige træder til. Dette kriterium er udmøntet i, at ydelserne er indkomstafhængige. Derfor kan man simpelt hen ikke undgå samspilsproblemet. Det er et nødvendigt onde, man må acceptere.

Forhandling

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil godt takke statsministeren og skatteministeren for besvarelsen, men jeg vil tage udgangspunkt i afslutningsreplikken fra skatteministeren, der siger, at samspilsproblemet er et nødvendigt onde, vi må leve med.

Det er vi ikke enige i, vi, der har rejst forespørgslen, men jeg er glad for, at skatteministeren, efter at statsministeren og skatteministeren faktisk har afvist, at der var et samspilsproblem, slutter af med at sige, at det er et nødvendigt onde, og erkender, at det eksisterer, for det fremgår også meget klart af de betænkninger, som regeringen selv har udgivet fra juni 1995 om pensionsopsparingsens udbredelse og dækning.

Vi kan læse bilag 2 og her se beskrevet, hvordan ganske almindelige pensionister med små indtægter har marginalskatteprocenter oppe på

75. Det er sammenhængen mellem indkomstskatten og boligydelsen, som spiller ind på en sådan måde, at man kommer op på det, og derfor er der et stort problem.

Det interessante er nemlig, at samspilsproblemet ikke gælder dem, der har en stor pension, og heller ikke dem, der har en meget lille pension, men det gælder alle dem, der har en mellem pension, dvs. kort sagt langt de fleste danskere med forholdsvis små pensionsordninger. Det er de mennesker, som bliver ramt.

Vi har i Venstre stor sympati for, at man ved overenskomstforhandlinger lægger vægt på at give afkald på lønstigninger til fordel for en større pensionsopsparing. Det har vi megen sympati for, også fordi der er mange grupper, som ikke har samme gunstige pensionsopsparingsordninger, som andre har haft igennem en række år. Men så nytter det jo ikke noget, hvis vi ved overenskomsterne får en løsning, hvor man giver afkald på løn til fordel for pensionsopsparing, hvorefter disse samspilsproblemer konfigurerer opsparingen. Derfor er der altså et fælles problem for os alle sammen både i relation til overenskomstforhandlinger, pensionsopsparings udbredelse og i det hele taget til, hvordan vi skal forsørge vores samfund i fremtiden.

Vi er jo på den ene side enige om, at alle uanset indkomst, altså også dem, der ikke har sparet op, skal have en anstændig tilværelse som ældre. Det er vi, tror jeg, alle sammen enige om. Det er en vigtig del af vores velfærdssamfund. På den anden side må vi også være interesserede i, at de, der gør noget for at få det bedre – som i andre af livets forhold – også bliver belønnet. Derfor er det så vigtigt, vi sikrer os, at vi på den ene side alle har en grunddækning – og det er det, vi kalder folkepensionen – og ved siden af har adgang til at spare op privat og så bevare en rimelig andel heraf, så det kan svare sig. Så begge dele må være noget, som alle partier i princippet kunne være enige om som mål.

Når det gælder folkepensionen, har vi haft en strid for nylig i forbindelse med, at vi nedtrappede folkepensionens grundbeløb for dem, som havde arbejdsindtægt, og som var 70 år og derover. Det var vi uenige om, og Venstre har prøvet flere gange at få afskaffet den regel igen. Det er i hvert fald ét middel til at komme samspilsproblemet til livs for denne gruppe.

Men det, som jeg godt kunne tænke mig at få slået fast i dag fra regeringens side, er: Har regeringen nogen planer om på et senere tidspunkt at udvide aftrapningen af grundbeløbet